

Overdenking in de Passiezangdienst op 11 maart 2007, Capelle-Schollevaar, 16.00 uur

Thema: 'Welke herder gaat nóg verder?' n.a.v. Zacharia 13: 7-9 en Markus 14: 26-31 (kerntekst: vers 27-28)

1. Wat komt er terecht van een kudde zonder herder?

Wat komt er terecht van een kudde zonder herder? Ik weet natuurlijk niet hoe het was toen u vroeger op school zat, en ik weet niet hoe het bij jou is, op school. Maar ik kan het me nog heel goed herinneren, hoe dat ging, als de meester of de juffrouw even de klas uit ging. Even iets wegbrengen, of iets overleggen met een andere meester of zo. Als wij zaten te werken was het eerst nog een poosje stil. En dan begonnen de eersten te fluisteren, en dan hardop te praten, en er kwam steeds meer lawaai, totdat het één grote puinhoop was in de klas. En dan kwam de meester weer binnen met een rood hoofd van kwaadheid. 'Wat is dat hier?! Kan ik niet éven weglopen?'

Wat komt er terecht van een kudde zonder herder? We hebben gelezen uit Zacharia 13. Dat is een vreselijk stukje. God, de hoge, heilige God, is ontzettend boos, Hij is woedend op Zijn volk Israël. Steeds weer kiest dat volk eigen wegen, steeds weer laat het volk God maar praten. Steeds weer kiest het volk bewust voor de weg van de zonde. En dan zegt God: 'Willen jullie dan je eigen weg gaan? Willen jullie geen herder? Willen jullie echt zo ongelooflijk eigenwijs zijn? Dan zal Ik jullie laten merken wat dat betekent. Ik zal de herder die Ik heb aangesteld, de man met wie Ik Mij heb verbonden, de goede Herder, die zal Ik slaan, Ik zal Hem doden. En dan zal blijken wat er gebeurt! Dan zullen jullie merken wat ervan komt! Tweederde van de kudde zal te gronde gaan, en maar éénderde zal het overleven.'

Dat is een afschuwelijk oordeel: geen herder meer... We hebben gelezen die Psalm die altijd blijft ontroeren: Psalm 23. De Herder die er altijd is, de Herder die de kudde leidt naar de groene weiden, en aan de stille wateren, maar tegelijk de Herder die er ook bij is in de diepe dalen van ons leven, in het dal van de doodsschaduw. De Herder die ons voorgaat, die ons de weg wijst.

Stelt u zich nou eens voor, dat die Herder wegvalt! Dat je Psalm 23 uit je bijbeltje moet scheuren. Dat God zegt: 'Voortaan is er geen goede Herder meer'. Geen God die ons leidt. Geen God die ons troost. Niemand die naar ons luistert, niemand die om ons geeft. Bidden heeft geen zin meer. Er is geen Herder meer die naar ons gebed serieus neemt...

Vindt u het niet benauwend? Maar dát is het beeld. God zegt: 'Wil je dan zonder Mij? Gá dan zonder Mij! Zwaard, kom maar, dood de Herder, zodat de schapen verdwalen.'

2. Wat willen wij? Een EHBO?

Weet u wat ik weleens denk? Volgens mij willen wij een herder op afroep. Een EHBO: een Eerste Herder Bij Ongelukken. Een God die er is als wij Hem nodig hebben, als het ons uitkomt. Maar verder zoeken we het graag op eigen houtje uit. We bidden als het óns uitkomt, we gaan naar de kerk als wij daar zin in hebben, we volgen natuurlijk wel een áántal geboden van God (we slaan heus de burens niet in elkaar), maar als het te lastig wordt, dan volgen we niet de Bijbel maar ons eigen gevoel. Als het volgen van God, als

eerlijkheid ons echt geld gaat kosten, dan hebben we zo onze eigen manieren, dan doen we het toch liever even zwart, onderhands, zonder rekening.

Natuurlijk willen we best vriendelijk zijn voor leuke mensen, maar je vijanden liefhebben, bidden voor degene die jou zó diep heeft gekwetst, nee, dat gaat te ver. We willen beste wat geven van wat we óver hebben ('Heeft u nog wat óver voor de gehandicaptensport?' 'Ja, hoor, ik heb best wat over...'), zolang we er zelf geen boterham minder om eten. Maar echt wat opofferen, nou zeg, je moet het niet overdrijven...

Wilt u eigenlijk wel een herder? Dat is Gods vraag aan ons. Wil jij Mij eigenlijk wel als Herder? En de boodschap van Zacharia 13 is onthutsend! God zegt: 'Mijn volk wil geen herder! Ik zal de herder, Mijn Herder, Mijn Messias, Ik zal Hem doden! Dan kunnen de schapen hun gang gaan. Maar het zal vreselijk zijn: een tijd van rampspoed, diepe ellende...'

3. Uiteindelijk staat de Herder alleen...

En nu loopt daar, in de nacht, die trouwe Herder, Jezus Christus. Met Zijn elf leerlingen. Eén is er al afgevallen. Elf zijn er nog trouw. Maar Jezus kent de Bijbel. Hij kent de profetie van Zacharia. En Hij zegt: 'Als het erop aankomt, zal niemand van jullie Mij trouw blijven.

Vannacht zal het duidelijk worden: als jullie moeten kiezen, kies je niet voor Mij, maar voor jezelf! Allemaal zullen jullie ten val komen. Niemand zal trouw blijven, niemand zal stand houden.'

Jezus trekt de lijn van Zacharia nog verder door. Niet tweederde zal ten val komen, nee, iedereen. 'Jullie allemaal...' En het zal inderdaad ook zo blijken te gaan. Als Jezus gevangen wordt genomen vlucht iedereen een kant op. Niemand neemt het voor Hem op. Niemand zegt: 'Neem mij dan ook maar gevangen.' Niemand. Jezus staat alleen. Volkomen alleen...

We zijn hier samen voor een Passiezangdienst. En het is heerlijk om te mogen genieten van prachtige muziek, van het koor, en van het orgel, het is heerlijk om in het huis van God te mogen zijn. Maar de boodschap van dit gedeelte is zo onthutsend, zo ontmaskerend voor ons als mensen. Zo ontvucherend. Waar is nou onze trouw aan God? Onze loyaliteit aan de Here Jezus. Is het vaak niet een flinterdun laagje?

Uiteindelijk, als het erop aankomt, is er niemand die Hem steunt.

4. MAAR tóch zal Hij Zijn kudde weer bij elkaar brengen!

'Maar...' God zij dank staat daar dat verlossende woordje 'Maar'! Vers 28: 'Maar nadat Ik uit de dood ben opgewekt, zal Ik jullie voorgaan naar Galilea.' Zo ontrouw als wij zijn, zo trouw is de goede Herder Zelf! In Zacharia 13 schemert dat al door: er is hoop! Eénderde blijft behouden. En ook die lijn trekt Jezus door: er is hoop voor héél de kudde. Want Zijn dood zal niet het einde zijn. Hij zal opstaan, en Hij zal opnieuw de leiding nemen. Hij zal terugkomen en Zijn kudde weer verzamelen. Hij zal de verloren schapen op gaan zoeken, tussen de struiken en in de ravijnen, Hij zal de

gewonde schapen in Zijn sterke armen nemen, Hij zal de lammetjes op Zijn schouders dragen. Gemeente, wij hebben een Herder die véél verder gaat, veel verder dan wij ooit kunnen dromen!

MAAR! 'Maar nadat Ik uit de dood ben opgewekt, zal Ik jullie voorgaan naar Galilea.' Hoezeer de dood van de Herder ook ontmaskerend is voor de schapen, hoe duidelijk ook hun ontrouw aan het licht komt, ónze ontrouw, deze Herder weet van geen wijken! God Zelf, die Hem de weg laat gaan naar het kruis, God Zelf, die Hem verlaat in drie uren potdichte duisternis, diezelfde God wekt de goede Herder op uit de dood. En dan zal blijken waar het allemaal voor nodig geweest is. De dood van de goede Herder komt juist de schapen ten goede! U en jij en ik, wij mogen léven, eeuwig leven, omdat Jezus de dood inging. Op Zijn schouders neemt Hij onze schuld. Als wij geloven in Hem, dan gaat Hij als een virusscanner door ons leven, om ons volledig vrij te maken van alle schuld, van alle zonden.

De goede Herder gaat tóch verder! En Hij neemt Zijn schapen mee. 'Als Ik ben opgestaan, ga Ik jullie voor naar Galilea.' Weet u wat dat betekent? Ik ga jullie voor naar het zendingsveld! Ik ga jullie voor: de wereld in! Gallilea, dat werd door de godsdienstige Joden in Jeruzalem veracht. Bespot. 'Eh! Galilea der heidenen!' Maar juist dáár brengt de goede Herder Zijn schapen heen. Want de schapen hebben een táák!

5. En tóch geeft Hij ons vertrouwen, tóch geeft Hij ons een taak!

Ongelooflijk! Jezus weet dat ál Zijn leerlingen zullen afhaken. Dat ze Hem allemaal zullen verlaten, juist als het erop aankomt! En toch zegt Hij het hier al, héél duidelijk: 'Ik zal opstaan, en dan voor jullie uitgaan, de wereld in. Ik heb een taak voor jullie. Ik roep jullie om iedereen over Mij te vertellen. Om te dienen in Mijn naam. Om Mij te volgen in alle aspecten van je leven!' Is dat nou niet oneindig verbazingwekkend? Die discipelen die zó tegenvallen, wij die zó tegenvallen, die zo vaak God maar hebben laten praten, die zo vaak

eigenwijs zijn geweest, wij worden tóch weer opgezocht door Jezus, en Hij zegt: 'Kom, kom weer bij de kudde. Ook jou heb Ik nodig. Ook jou ga Ik voor naar Galilea!'

Hoe is dat nou mogelijk? Hoe kan Jezus nou zóveel vrouwen geven aan ontrouwe mensen? Weet u hoe dat kan? Dat kan omdat Hij niet alleen Zélf opstaat. Nee, ook wij mogen opstaan. Wij mogen met Jezus opstaan in een nieuw leven! Niet alleen aan het eind, als Hij terugkomt op aarde. Nee, ook hier en nu! Jezus wil ons een nieuw leven geven! We mogen alle

zonde en alle schuld brengen aan de voeten van het kruis. We mogen het belijden, gewoon eerlijk, radicaal alles belijden. Dat moeten we wél doen! En dan ook breken, totaal breken met de zonde. En het goedmaken met anderen. Als het ook maar éngszins mogelijk is: alles goedmaken.

En dan straalt er licht over de kruisheuvel Golgotha. De zon gaat op, ook over uw leven, jouw leven. En nu moet u niet denken: 'Ja, dat

hoort een dominee nou eenmaal te zeggen in een preek...' Nee, dat is echt waar! Het is menens vanmiddag! Breek met de zonde! Val Jezus te voet. Hij maakt een nieuw begin, ook met u! Ook met jou! Hij zegt: 'Ik zoek al Mijn schapen op. Ook jou, Mijn kind! Ook jou wil Ik inschakelen. Ik ga je voor naar Galilea. Jouw Galilea. Jouw zendingsveld. Misschien in je eigen gezin. Of in je buurt. Of op je werk. Of in je klas. Ik ga je voor. Ik ben je Herder. Ik blijf heel dicht bij je. En Ik zal jou gaan gebruiken, als een instrument in Mijn hand. Ik zal je zegenen, en jou maken tot een zegen voor hele veel mensen.'

Zó is onze Herder. Hij gaf Zichzelf, totaal, voor ons. Voor ontrouwe schapen. En Hij heeft grootse plannen. Met u. Met jou. Met ons samen, met de kerken in Capelle, in Nederland. Hij gaat ons voor naar Galilea. Hij geeft ons vertrouwen. Begrijpt u het? Ik niet. ik kan me alleen maar verbazen. Diep verwonderen. Welke herder, wélke herder gaat nóg verder? Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl